

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษา วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรี การอ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากล วิธีการเปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน วิธีการขับร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ ประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ แนวทางการแสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลง แนวทางการเปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท แนวทางนำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบและอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าสนใจ ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง วิธีใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ของดนตรี กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ศึกษา วิเคราะห์ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร การแสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชมโดยเน้นเรื่องการใช้เสียง การแสดงท่าและการเคลื่อนไหว ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทยและละครพื้นบ้าน บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โดยใช้ทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการใช้ชีวิต ทักษะกระบวนการสื่อสาร ทักษะกระบวนการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เห็นคุณค่า กล้าคิดและแสดงออกในงานศิลปะทุกแขนงอย่างสร้างสรรค์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ๒.๑ ม.๑/๓, ม.๑/๖

ศ๒.๒ ม.๑/๒

ศ๓.๑ ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕

รวมทั้งหมด ๗ ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา ศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑ เวลา ๒๐ ชั่วโมง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันตัวชี้วัด

- ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล
- ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน
- ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ
- ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ
- ม.๑/๕ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง - เบา แตกต่างกัน
- ม.๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการ ฟังดนตรีแต่ละประเภท
- ม.๑/๗ นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม
- ม.๑/๘ ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง
- ม.๑/๙ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล

ตัวชี้วัด

- ม.๑/๑ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย
- ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

- ม.๑/๑ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม
- ม.๑/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง
- ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ
- ม.๑/๔ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง
- ม.๑/๕ ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชมโดยเน้นเรื่องการใช้เสียง
การแสดงท่าและการเคลื่อนไหว

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและ
สากล

ตัวชี้วัด

- ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย
และละครพื้นบ้าน
- ม.๑/๒ บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑

รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๑

รวมเวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ร้องบรรเลงเพลงดนตรี						
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง องค์ประกอบของ ดนตรีไทย	ศ ๒.๒ ม. ๑/๒ ระบุมความ หลากหลายของ องค์ประกอบดนตรี ในวัฒนธรรมต่างกัน	เขียนประเด็นสำคัญที่ ได้รับตามวัตถุประสงค์ ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)	ดนตรีในแต่ละวัฒนธรรมของ ทุกชนชาติ ล้วนมีองค์ประกอบ พื้นฐานทางดนตรีที่คล้ายกันจะ แตกต่างกันบ้างในรายละเอียด ที่สร้างสรรค์ปรุงแต่งทางดนตรี เพื่อให้เหมาะสมตามเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรมของตน ในทาง ดนตรีไทยนั้นองค์ประกอบทาง ดนตรีจะมีลักษณะเด่นเฉพาะ ของตนเอง	องค์ประกอบของดนตรีไทย ได้แก่ ๑. เสียง ๒. ทำนอง ๓. จังหวะ ๔. การประสานเสียง ๕. รูปแบบหรือคีตลักษณ์ ๖. อารมณ์เพลง	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง อารมณ์และความรู้สึก ในบทเพลงไทย	ศ ๒.๑ ม. ๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟัง ดนตรีแต่ละประเภท	จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของ ข้อมูลตามเกณฑ์ที่ กำหนดและเปรียบเทียบ ข้อมูล ตามสถานการณ์	อารมณ์และความรู้สึกในบท เพลงไทย เป็นองค์ประกอบของ ดนตรีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ สุนทรียะ ในการถ่ายทอด ความรู้สึกผ่านบทเพลง ที่มี สัมผัสระหว่างประโยคเพลงที่	๑.เพลงที่ทำให้ความรู้สึกเศร้าโศก คร่ำครวญ ๒.เพลงที่ทำให้ความรู้สึกสนุกสนาน รื่นเริง ๓. เพลงที่ทำให้ความรู้สึกหลัง ศักดิ์สิทธิ์	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			จริงในชีวิตประจำวัน (๒.๑.๑)	สอดคล้องกับจังหวะ ประกอบ กับเทคนิคท่วงทีลีลาของผู้ บรรเลง สามารถโน้มน้าวให้ ผู้ฟังเกิดความรู้สึก อารมณ์และ ภาพพจน์ต่าง ๆ ได้ตามบริบท ของดนตรีไทย	๔. เพลงที่ให้ความรู้สึกรัก เบิกบานใจ สบายอารมณ์ ๕. เพลงที่ให้ความรู้สึกฮึกเหิม องอาจ เร้าใจ ๖. เพลงที่แสดงอารมณ์โกรธ เกรี้ยว เยาะเย้ย		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ประเภทของบทเพลงที่ ใช้สำหรับการบรรเลง	ศ ๒.๑ ม. ๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟัง ดนตรีแต่ละประเภท	เขียนประเด็นสำคัญที่ ได้รับตามวัตถุประสงค์ ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)	เพลงไทยมีบทบาทอยู่ในวิถีชีวิต คนไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบัน เป็นทั้งสื่อเสียงที่ใช้ใน งานพิธีกรรม เพลง ประกอบการแสดง เพลงเพื่อ ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเพื่อ ใช้ขับเคลื่อนและสร้างความ สนุกสนานบันเทิง ซึ่งเป็นเพลง ที่มีทำนองเป็นเอกลักษณ์แบบ ไทย การบรรเลง การขับร้องที่ เป็นแบบไทยและแต่งตามหลัก ของดนตรีไทย เพลงไทยใน ปัจจุบันมีทั้งเพลงบรรเลงและ เพลงขับร้อง	เพลงโหมโรง เพลงหน้าพาทย์ เพลงเรื่อง เพลงทางเครื่อง เพลงออกภาษา เพลงลูกหมุด	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ประเภทของบทเพลงที่ ใช้สำหรับการขับร้อง	ศ ๒.๑ ม. ๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟัง ดนตรีแต่ละประเภท	เขียนประเด็นสำคัญที่ ได้รับตามวัตถุประสงค์ ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)	ประเภทของบทเพลงที่ใช้ สำหรับการขับร้องเป็นเพลงที่มี การขับร้องและมีดนตรีบรรเลง ประกอบไปด้วย ในภาษานัก ดนตรีเรียกเพลงขับร้องว่า "เพลงรับร้อง" เพราะใช้ดนตรี รับการขับร้อง หรือ "การร้อง ส่ง" ก็เรียกกัน เพราะร้องแล้ว ส่งให้ดนตรีรับ	เพลงเถา เพลงตับ เพลงเกร็ด เพลงละคร	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ประเภทของการขับ ร้องเพลงไทย	ศ ๒.๑ ม. ๑/๓ ร้อง เพลงและใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบการร้อง เพลงด้วยบทเพลงที่ หลากหลายรูปแบบ	เขียนประเด็นสำคัญที่ ได้รับตามวัตถุประสงค์ ของสารที่ได้รับ (๑.๑.๓)	การขับร้องเพลง คือ การเปล่ง เสียงออกเป็นทำนองมีจังหวะ แน่นอนสม่ำเสมอในการร้อง เพลงนี้จะมีทั้งทำนองและเนื้อ ร้อง การร้องนี้จะถือทำนอง เป็นส่วนสำคัญ ถ้อยคำที่จะ ร้องนั้นจะโน้มเข้าหาทำนอง จะต้องมีส่วนของทำนองเป็น ประโยค วรรคตอน ครบถ้วน ตามทำนองเพลงที่มีผู้แต่งไว้ และจะต้องอยู่ในกำหนดจังหวะ ของเพลง	๑. การขับร้องอิสระ ๒. การขับร้องประกอบดนตรี ๓. การขับร้องประกอบการ แสดง	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ร้องเพลงไทยให้ฟัง ไพเราะ	ศ ๒.๑ ม. ๑/๓ ร้อง เพลงและใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบการร้อง เพลงด้วยบทเพลงที่ หลากหลายรูปแบบ	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่าง สร้างสรรค์ มีการวาง แผนการทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ด้วยกิริยาจาสุภาพ เข้าใจยอมรับความ แตกต่างและรับฟัง ความเห็นของคนอื่น (๔.๓.๑)	การขับร้อง หมายถึง ศิลปะ การใช้เสียงร้องถ่ายทอด ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่ง ต่าง ๆ โดยใช้ถ้อยคำบรรยาย หรือพรรณนาเนื้อหาสาระที่ ต้องการบอกให้ผู้อื่นได้รับรู้ เรียกว่า “เนื้อร้อง” ซึ่งเป็นการ เปล่งเสียงออกเป็นทำนองมี จังหวะแน่นอน สม่่าเสมอ ใน การร้องเพลงจะมีทั้งทำนองและ เนื้อร้อง การร้องนี้จะถือทำนอง เป็นส่วนสำคัญ ถ้อยคำที่จะ ร้องนั้นจะน้อมเข้าหาทำนอง จะต้องมีส่วนของทำนองเป็น ประโยค วรรคตอน ครบถ้วน ตามทำนองเพลงที่มีผู้แต่งไว้ และจะต้องอยู่ในกำหนดจังหวะ ของเพลง	๑. ที่มาและความสำคัญของ เพลง ๒. เนื้อร้อง ๓. โน้ตเพลงสามเสียงไพเราะ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ชาวไทยเจ้าเอ๋ย	ศ ๒.๑ ม. ๑/๓ ร้อง เพลงและใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่าง สร้างสรรค์ มีการวาง แผนการทำงาน	เพลงชาวไทย เป็นหนึ่งในเพลง ร่ำวงมาตรฐานของการแสดงรำ วงมาตรฐาน โดยมีวิวัฒนาการ	การปฏิบัติทักษะการขับร้อง เพลงชาวไทย บรรทัดที่ ๑ - ๓	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ประกอบการร้อง เพลงด้วยบทเพลงที่ หลากหลายรูปแบบ	แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ด้วยกิริยาจาสุภาพ เข้าใจยอมรับความ แตกต่างและรับฟัง ความเห็นของคนอื่น (๔.๓.๑)	มาจาก “รำโทน” ซึ่งเป็นการรำ และร้องของชาวบ้าน จะมีผู้รำ ทั้งชายและหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ รอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลม โดยมี “โทน” เป็นเครื่องดนตรี ประกอบจังหวะ ต่อมา มีการ ปรับปรุงแบบแผน การเล่นรำ โทนให้มีมาตรฐานและมีความ เหมาะสม จึงมีการเปลี่ยนแปลง ชื่อจากรำโทนเป็น “รำวง มาตรฐาน” มีเพลงร้องที่แต่ง ทำนองขึ้นใหม่ มีการใช้ทั้ง วงปี่พาทย์บรรเลงเพลง ประกอบ และบางเพลงก็ใช้วง ดนตรีสากลบรรเลงเพลง ประกอบ			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ชาวไทยเจ้าเอ๋ย ๒	ศ ๒.๑ ม. ๑/๓ ร้อง เพลงและใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบการร้อง	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่าง สร้างสรรค์ มีการวาง แผนการทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	เพลงชาวไทย เป็นหนึ่งในเพลง รำวงมาตรฐานของการแสดงรำ วงมาตรฐาน โดยมีวิวัฒนาการ มาจาก “รำโทน” ซึ่งเป็นการรำ	การปฏิบัติทักษะการขับร้อง เพลงชาวไทย บรรทัดที่ ๔ - ๕	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		เพลงด้วยบทเพลงที่ หลากหลายรูปแบบ	ด้วยกิจริยาจาสุภาพ เข้าใจยอมรับความ แตกต่างและรับฟัง ความเห็นของคนอื่น (๔.๓.๑)	และร้องของชาวบ้าน จะมีผู้รำ ทั้งชายและหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ รอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลม โดยมี “โพน” เป็นเครื่องดนตรี ประกอบจังหวะ ต่อมา มีการ ปรับปรุงแบบแผน การเล่นรำ โพนให้มีมาตรฐานและมีความ เหมาะสม จึงมีการเปลี่ยนแปลง ชื่อจากรำโพนเป็น “รำวง มาตรฐาน” มีเพลงร้องที่แต่ง ทำนองขึ้นใหม่ มีการใช้ทั้งวงปี พาทยบรรเลงเพลงประกอบ และบางเพลงก็ใช้วงดนตรีสากล บรรเลงเพลงประกอบ			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ประมวลทักษะการขับ ร้องเพลงชาวไทย	ศ ๒.๑ ม. ๑/๓ ร้อง เพลงและใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบการร้อง เพลงด้วยบทเพลงที่ หลากหลายรูปแบบ	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่าง สร้างสรรค์ มีการวาง แผนการทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ด้วยกิจริยาจาสุภาพ เข้าใจยอมรับความ	เพลงชาวไทย เป็นหนึ่งในเพลง รำวงมาตรฐานของการแสดงรำ วงมาตรฐาน โดยมีวิวัฒนาการ มาจาก “รำโพน” ซึ่งเป็นการรำ และร้องของชาวบ้าน จะมีผู้รำ ทั้งชายและหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ	นำเสนอการปฏิบัติทักษะการขับ ร้องเพลงชาวไทย	๑	๑๐

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			แตกต่างและรับฟัง ความเห็นของคนอื่น (๔.๓.๑)	รอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลม โดยมี “โทน” เป็นเครื่องดนตรี ประกอบจังหวะ ต่อมา มีการ ปรับปรุงแบบแผน การเล่นรำ โทนให้มีมาตรฐานและมีความ เหมาะสม จึงมีการเปลี่ยนแปลง ชื่อจากรำโทนเป็น “รำวง มาตรฐาน” มีเพลงร้องที่แต่ง ทำนองขึ้นใหม่ มีการใช้ทั้ง วงปี่พาทย์บรรเลงเพลง ประกอบ และบางเพลงก็ใช้วง ดนตรีสากลบรรเลงเพลง ประกอบ			
๒	รูปแบบท่วงทำลีลานาฏศิลป์						
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๐ เรื่อง รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ไทย	ศ๓.๑ ม.๑/๓ แสดง นาฏศิลป์และละคร ในรูปแบบง่าย ๆ	นำเสนอองค์ความรู้ ของรูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ เห็นคุณค่า ความงดงามของ วัฒนธรรมไทยและเป็น แนวทางในการ	การแสดงนาฏศิลป์ไทยมี รูปแบบและลักษณะเฉพาะของ การแสดงแต่ละประเภท แตกต่างกัน ดังนั้น ในการ สร้างสรรค์งานด้านนาฏศิลป์ ไทย จึงจำเป็นต้องคำนึงถึง	รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ ไทย นาฏศิลป์ไทย คือ ศิลปะ การพ้อนรำที่มนุษย์สร้างสรรค์ และประดิษฐ์ขึ้น มี ความงดงามประณีตและให้ ความบันเทิงใจแก่ผู้ชม ได้แก่	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			สร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ ไทย (๑.๑, ๒.๑)	เอกลักษณ์เฉพาะของการแสดง นาฏศิลป์ประเภทนั้นๆด้วย ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถชม การแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างมี อรรถสมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง สามารถวิจารณ์และ เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์แต่ละ ประเภทได้	๓.๑ รำ คือการแสดงที่มุ่งเน้น ถึงศิลปะท่วงท่า ดนตรี ไม่มีการ แสดงเป็นเรื่องราว รำ บางชุดเป็นการชมความงาม บางชุดตัดตอนมาจากวรรณคดี หรือบางที่ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมี เนื้อเพลงเช่นการรำหน้าพาทย์ ๓.๒ ระบำ คือการแสดงที่มี ความหมายในตัวใช้ผู้แสดงสอง คนขึ้นไป คือผู้คิดได้มี วิสัยทัศน์และต้องการสื่อการ แสดงชุดนั้นผ่านทางบทร้อง เพลง หรือการแต่งกาย แบบที่มาจากแรงบันดาลใจ จาก เรื่องต่างๆเช่นวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็น การแสดงที่จบในชุดๆ เดียว ๓.๓ การแสดงละคร คือ การ แสดงที่ดำเนินเป็นเรื่องราว ผู้ แสดงที่รับบทบาทตัว ละครเป็น		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					ผู้ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ โดยใช้ การร้อง การแสดงออกของลีลาท่ารำ และ การใช้เพลงประกอบตาม แบบแผนของการแสดงละครแต่ ละประเภท ๓.๔ การแสดงเป็นชุดเป็นตอน การแสดงเป็นชุดเป็นตอน คือ การแสดงที่สอดแทรกอยู่ในการ แสดงละครที่ตัดตอนนำมาแสดง เป็นชุดเป็นตอนสั้น ๆ จุดประสงค์เพื่อเป็นการร่ำวอด ฝีมือของผู้แสดง		
กลางภาค							๑๐
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๑ เรื่อง รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ไทย(ร่ำวงมาตรฐาน ๑)	ศ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครในการ แสดง	-สรุปองค์ความรู้ของ รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์(ร่ำวง มาตรฐาน) เห็นคุณค่า ความงดงามของ วัฒนธรรมไทยและเป็น	ประวัติความเป็นมาของร่ำวง มาตรฐาน องค์ประกอบการ แสดงร่ำวงมาตรฐาน ได้แก่ เนื้อ ร้องทำนองเพลง ท่ารำ รูปแบบการแสดง และเครื่อง แต่งกาย	ร่ำวงมาตรฐาน มีวิวัฒนาการ จากการเล่น <u>รำไท่น</u> โดยรำไท่น เป็นการละเล่นพื้นเมืองของ ชาวบ้าน ต่อมาเมื่อสถานการณ์ โลกเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่๒ (พ.ศ.๒๔๘๒-๒๔๘๙) ขณะนั้นผู้	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ศ๓.๑ ม.๑/๓ แสดง นาฏศิลป์และละคร ในรูปแบบง่าย ๆ	แนวทางในการ สร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ ไทย (๑.๑, ๒.๑)		ดำรงตำแหน่งเป็น นายกรัฐมนตรี คือ จอมพล ป. (แปลก) พิบูลสงคราม ได้ ตระหนักถึงการละเล่นรื่นเริง ประจำชาติ และภัยคุกคามด้าน วัฒนธรรม จึงมีการปรับเปลี่ยน วัฒนธรรมไทยให้มีความเป็น ไทยอารยะ จึงพัฒนาการเล่น “รำโทน” มาเป็น “รำวง” กรมศิลปากร ปรับปรุงการ เล่นรำโทนให้มีระเบียบ เรียบร้อย เป็นแบบฉบับอันดี งามของนาฏศิลป์ไทยและเพื่อ เป็นการอนุรักษ์ศิลปะ การเล่นพื้นเมือง โดย ปรับปรุงการเล่นรำโทนให้เป็น ระเบียบทั้งเพลงร้อง ลีลาท่ารำ และการแต่งกาย การปรับปรุง รำโทนให้เป็นมาตรฐาน ซึ่งการ แต่งเนื้อร้องที่มีพื้นฐานมาจาก กระแสดินนิยมและหน้าที่		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					พลเมือง ทำนองเพลงสามารถ บรรเลงได้ทั้งวงดนตรีไทยและวง ดนตรีสากล และบรรจุทำรำจาก แม่บท ศิลปะแบบราชสำนัก มา กำหนดเป็นทำรำเฉพาะแต่ละ เพลงอย่างเป็นแบบแผนทั้งหมด ๑๐ เพลง		
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๒ เรื่อง รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ไทย(ร่ววงมาตรฐาน ๒)	ศ๓.๑ ม.๑/๓ แสดง นาฏศิลป์และละคร ในรูปแบบง่าย ๆ ศ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มใน กระบวนการผลิต การแสดง	นำเสนอการร้องเพลง ชาวไทย ซึ่งเป็นเพลง หนึ่งในการแสดงร่ววง มาตรฐานได้ เห็นคุณค่า ความงามของ วัฒนธรรมไทย บทบาท หน้าที่ของเราซึ่งคนไทย ที่ควรพึงกระทำและเป็น แนวทางในการ สร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ ไทย (๑.๑, ๒.๑)	ประวัติความเป็นมาของร่ววง มาตรฐาน องค์ประกอบ การแสดงร่ววงมาตรฐาน ได้แก่ เนื้อ ร้องทำนองเพลง ทำรำ รูปแบบการแสดง และเครื่อง แต่งกาย	ร่ววงมาตรฐาน มีวิวัฒนาการ จากการเล่น รำโทน โดยรำโทน เป็นการละเล่นพื้นเมืองของ ชาวบ้าน ต่อมาเมื่อสถานการณ์ โลกเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่๒ (พ.ศ.๒๔๘๒-๒๔๘๗) ขณะนั้นผู้ ดำรงตำแหน่งเป็น นายกรัฐมนตรี คือ จอมพล ป. (แปลก) พิบูลสงคราม ได้ ตระหนักถึงการละเล่นรื่นเริง ประจำชาติ และภัยคุกคามด้าน วัฒนธรรม จึงมีการปรับเปลี่ยน วัฒนธรรมไทยให้มีความเป็น	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					ไทยอารยะ จึงพัฒนาการเล่น “รำโทน” มาเป็น “รำวง” กรมศิลปากร ปรับปรุงการ เล่นรำโทนให้มีระเบียบ เรียบร้อย เป็นแบบฉบับอันดี งามของนาฏศิลป์ไทยและเพื่อ เป็นการอนุรักษ์ศิลปะ การละเล่นพื้นเมือง โดย ปรับปรุงการเล่นรำโทนให้เป็น ระเบียบทั้งเพลงร้อง ลีลาท่ารำ และการแต่งกาย การปรับปรุง รำโทนให้เป็นมาตรฐาน ซึ่งการ แต่งเนื้อร้องที่มีพื้นฐานมาจาก กระแสดินนิยมและหน้าที่ พลเมือง ทำนองเพลงสามารถ บรรเลงได้ทั้งวงดนตรีไทยและวง ดนตรีสากล และบรรจุท่ารำจาก แม่บท ศิลปะแบบราชสำนัก มา กำหนดเป็นท่ารำเฉพาะแต่ละ เพลงอย่างเป็นแบบแผนทั้งหมด ๑๐ เพลง		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๓ เรื่อง หลักการชมและการ วิจารณ์นาฏศิลป์	ศ๓.๑ ม.๑/๓ แสดง นาฏศิลป์และละคร ในรูปแบบง่าย ๆ ศ๓.๑ ม.๑/๕ ใช้ เกณฑ์ง่าย ๆ ที่ กำหนดให้ในการ พิจารณาคุณภาพ การแสดงที่ชมโดย เน้นเรื่องการใช้ แสดงการแสดงท่า และการเคลื่อนไหว	- มีความรู้ความเข้าใจ ปฏิบัติตามมารยาท ในการชมการแสดงใน ฐานะผู้ชมที่ดี ชื่นชม และวิจารณ์การแสดง นาฏศิลป์อย่าง สร้างสรรค์ตามหลักการ วิจารณ์และนำพื้น ฐานความรู้เรื่องการ วิจารณ์ไปใช้ได้อย่าง ถูกต้องในชีวิตประจำวัน หรือในอนาคต (๑.๔,๒.๑,๓.๑)	หลักการชมการแสดงควร ปฏิบัติตามมารยาทในการ ชมการแสดงในฐานะผู้ชมที่ดี และการวิจารณ์นาฏศิลป์ควร จะต้องศึกษาถึงหลักสำคัญใน การพิจารณาดังนี้ ๑.ท่ารำ ๒. ดนตรีประกอบ ๓.การแต่งกาย	หลักการชมการแสดงและการ ปฏิบัติตามมารยาทในการชม การแสดง ในฐานะผู้ชมที่ดี ประกอบด้วย ดังนี้ ๑) ควร ศึกษาสุจิตร์ ๒) ควรแต่งกาย อย่างเหมาะสมกับสถานที่และ กาลเทศะ ๓) ไปถึงสถานที่แสดง ก่อนเวลาประมาณ ๑๕-๓๐ นาที ๔) ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น ๕) ควรมีอารมณ์ร่วมไปกับการ แสดง ๖) ปฏิบัติตามกฎระเบียบของ สถานที่ชมแสดงอย่างเคร่งครัด ๗) มารยาทขั้นพื้นฐาน อื่นๆ ที่ ควรรักษา หลักการวิจารณ์การแสดง การแสดงนาฏศิลป์จะประกอบ ไปด้วย องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ท่ารำ ดนตรี และเครื่อง แต่งกาย เพื่อให้เกิด สุนทรียะ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					ไปกับการแสดง ผู้ชมควรศึกษา หลักการพิจารณาหรือหลักการ วิจารณ์การแสดง ดังนี้ ๑.ท่ารำ ผู้ชมควรศึกษา ความหมายของท่ารำ ๒.ดนตรีประกอบหรือเนื้อ เพลง ผู้ชมควรพิจารณาประเภท ของดนตรี ๓.เครื่องแต่งกาย การ แสดงแบ่งออกได้หลาย ประเภท ผู้ชมต้องพิจารณา เครื่องแต่งกายกับประเภท การแสดงว่ามีความ เหมาะสมกันหรือไม่		
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๔ เรื่อง นาฏยศัพท์	ศ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครในการ แสดง	ปฏิบัติทำนาฏยศัพท์ ได้อย่างถูกต้องตามหลัก นาฏศิลป์ไทย มีความ ตั้งใจในการเรียนรู้ (๑.๑)	นาฏยศัพท์ หรือศัพท์เฉพาะ ทางวิชานาฏศิลป์ ศัพท์ที่ใช้ เกี่ยวกับลักษณะท่ารำ ที่ใช้ใน การฝึกหัดเพื่อแสดงโขน ละคร เป็นคำที่ใช้ในวงการนาฏศิลป์	นาฏยศัพท์ หรือศัพท์เฉพาะ ทางวิชานาฏศิลป์แบ่งออกเป็น นาฏยศัพท์ ๓ หมวด ได้แก่ ๑)นามศัพท์ ๒)กิริยาศัพท์ ๓) เบ็ดเตล็ด	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ไทย สามารถสื่อความหมายกัน ได้ทุกฝ่ายในการแสดงต่าง ๆ			
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๕ เรื่อง ภาษาทำนาฏศิลป์ ๑	ศ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์ ทางการละครในการ แสดง ศ๓.๑ ม.๑/๓ แสดง นาฏศิลป์ในรูปแบบ ง่ายๆ ศ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มใน กระบวนการผลิต การแสดง	นำเสนอการ สร้างสรรค์ภาษาท่าและ การตีบท การประยุกต์ ท่าทางการตีบทตามบท เพลงที่ตนเองสนใจได้ อย่างมั่นใจ มีความรักใน ความเป็นไทย (๑.๒ ๒.๑ ๕.๑)	ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ เป็น การนำท่าทางและสีหน้าที่มีอยู่ ตามธรรมชาติ เช่น คำพูด กริยาอาการ อารมณ์ ความรู้สึก มาปฏิบัติเป็น ท่าทางนาฏศิลป์ไทยที่มี ความหมายแทนคำพูด ให้ สอดคล้องกับจังหวะเพลงและ การขับร้อง	ภาษาทำนาฏศิลป์แบ่งตาม ที่มาได้ ๒ ประเภท ดังนี้ ๑) ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ ๒) ภาษาท่าที่มาจากการ ประดิษฐ์โดยตรง หลักการตีบท ๑) การคิดท่ารำเพื่อตีบท ต้อง เลือกคำสำคัญของวรรคเพลง ๒) สามารถคิดท่ารำที่แสดง ความหมายได้เอง โดยเริ่มคิด จากท่าทางธรรมชาติที่สื่อ ความหมายก่อน และนำท่า นาฏยศัพท์เข้ามาดัดแปลง ให้ กลายเป็นท่ารำ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาทำนาฏศิลป์ ๒	ศ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้ นาฏยศัพท์หรือศัพท์	นำเสนอการ สร้างสรรค์ภาษาท่าและ การตีบท การประยุกต์	ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ เป็น การนำท่าทางและสีหน้าที่มีอยู่ ตามธรรมชาติ เช่น คำพูด	ภาษาทำนาฏศิลป์แบ่งตาม ที่มาได้ ๒ ประเภท ดังนี้	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ทางการละครในการแสดง ศ๓.๑ ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์ในรูปแบบง่ายๆ ศ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง	ทำทางการตีบทตามบทเพลงที่ตนเองสนใจได้อย่างมั่นใจ มีความรักในความเป็นไทย (๑.๒ ๒.๑ ๕.๑)	กริยาอาการ อารมณ์ ความรู้สึก มาปฏิบัติเป็น ทำทางนาฏศิลป์ไทยที่มีความหมายแทนคำพูดให้สอดคล้องกับจังหวะเพลงและการขับร้อง	๑) ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ ๒) ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์โดยตรง หลักการตีบท ๑) การคิดท่ารำเพื่อตีบท ต้องเลือกคำสำคัญของวรรคเพลง ๒) สามารถคิดท่ารำที่แสดงความหมายได้เอง โดยเริ่มคิดจากท่าทางธรรมชาติที่สื่อความหมายก่อน และนำทำนานาฏศัพท์เข้ามาดัดแปลง ให้กลายเป็นท่ารำ		
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๑๗ เรื่อง ฝึกปฏิบัติทำรำวงมาตรฐานเพลงชาวไทย	ศ๓.๑ ม.๑/๒ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ศ๓.๑ ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์ในรูปแบบง่ายๆ	ปฏิบัติท่ารำการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงชาวไทย เห็นคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันดีงามของไทย(๑.๒, ๓.๑,)	การแสดงรำวงมาตรฐานเพลงชาวไทย	ลักษณะท่ารำใช้ท่ารำ “ซึกแป้งผัดหน้า” ประดิษฐ์ท่ารำโดยนางลมุล ยมะคุปต์ นางมัลลี คงประภัศร์ และนางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ศ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มใน กระบวนการผลิต การแสดง					
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๘ เรื่อง วางแผนการจัดการ แสดง	ศ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มใน กระบวนการผลิต การแสดง	วางแผนการจัดการ แสดง(ตารางการฝึกซ้อม นัดหมายวันที่นำเสนอ การแสดง)และทำบัตร เชิญแขกให้มาชมการ แสดง เห็นคุณค่าของ การแสดงนาฏศิลป์ไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันดี งามของไทย (๑.๒,๒.๑,๔.๑)	การแสดงร่ำวงมาตรฐาน เพลงชาวไทย	- การวางแผนการจัดการ แสดง(ตารางการฝึกซ้อม นัด หมายวันที่นำเสนอการแสดง) - ทำบัตรเชิญ	๑	
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่๑๙ เรื่อง ฝึกซ้อมการแสดงร่ำวง มาตรฐานเพลงเพลงชาวไทย	ศ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มใน กระบวนการผลิต การแสดง	ฝึกซ้อมการแสดงตาม แผนการจัดการแสดง และทำบัตรเชิญแขกให้ มาชมการแสดง เห็น คุณค่าของการแสดง นาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็น	การแสดงร่ำวงมาตรฐาน เพลงชาวไทย	- การวางแผนการจัดการ แสดง(ตารางการฝึกซ้อม นัด หมายวันที่นำเสนอการแสดง) - ทำบัตรเชิญ	๑	

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			วัฒนธรรมอันดีงามของ ไทย (๑.๒,๒.๑,๓.๑,๔.๑,๕.๑)				
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ๒๐ เรื่อง จัดการแสดงร้อง มาตรฐานเพลงชาวไทย	ศ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มใน กระบวนการผลิต การแสดง	จัดการแสดงและ นำเสนอการแสดงร้อง มาตรฐานเพลงชาวไทย เห็นคุณค่าของการแสดง นาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็น วัฒนธรรมอันดีงามของ ไทย (๑.๒,๒.๑,๓.๑,๔.๑,๕.๑)	การแสดงร้องมาตรฐาน เพลงชาวไทย	- จัดการแสดงร้องมาตรฐาน เพลงชาวไทย - นำเสนอการแสดงร้อง มาตรฐานเพลงชาวไทย	๑	๑๐
ปลายภาค							๑๐
รวม						๒๐	๕๐